

ههولئیک له پیناو ساغکردنه وهی

دیوانی شیخ رهزای تاله بانى

له سهر بنه مای دیوانی شیخ رهزا چاپی نهمر 'ماموستا شوکور مسته فا'

دیوانی شیخ رهزای تاله بانى، ساغکردنه وه و شهرحی شوکور مسته فا، چاپی یه کهم، دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ناراس، ههولئیر 2000، 573 لاپه ره

شيعری کوردی و فارسی

ئه نوهر سولتانی

2010/12/20

سهره تا

شيعری شیخ رهزای تاله بانى ناسیاوی هه موولایهک و له سهر زمانی زۆر بهی زۆرمانه. به داخه وه تائه مړۆ هیهچ دیوانیکی شيعری ئه و شاعیره هه ستیار و زمان پارا وه نییه به سهدان هه له می تی نه کهم تبیت و خوینهری کورد بتوانیت به دلنیا ییه وه بیخوینیته وه. شيعره کان به گویره ی بی زه وقیی و سه لیه ی نه عاملاوی هه ندیک نوسخه هه لگر و ناشاره زایی یاخود ووردنه بوونه وهی ئه و که سانه ی وا دیوانه که بیان چاپ کردوه، سهر و گوئ شكاو و ناتهاو و ناریک و پیکن ئه وهش له کاتیکدایه که شاعیر خوی له لووتکه ی فه ساحه ت و زمان پاراوی وه ستاوه و کهم شاعیر ده توانی بگاته حاندی ئه و.

ئه م بوچوونه ی من نهک هه ر شيعره کوردیه کان به لکوو بهر هه مه فارسییه کانیشی ده گریته بهر. به بوچوونی من له نیو شاعیرانی کلاسیکی کورد دا کهس نهیتوانیوه شيعری فارسی بهر زمانه ریک و پیک و بی عه ییه بلتیت که شیخ رهزا و مهولانا خالیدی شاره زووری گوتوویانه. به لام به داخه وه شيعره فارسییهکانی شیخ رهزاش به هه مان دهردی شيعره کوردیهکانی چوون و دهگه من دوو فهردی بی هه له بیان له ناودا ده بینریت.

به کورتی، تا نهمرۆ هیچ دیوانیکی بئ ههلهی شیعی شیخ رهزا بلاو نهبوتهوه که بکریت پشتی پی بهستریت. نهوش ئهرکی سهershانی ههمووی ئیمه قورستر کردوه و دلنیام نه خوینهری ناسایی شیعهکان بهوه رازییه و نه رهخنهگر و شیعرناس و شارهزای ووردبین نهو راستیییه زهقهی له بهرچاو وون بووه. دوور نییه هوی کهم ترخهمی زوریک له پسهپوران نهو راستیییه بیت که ههجوی شیخ رهزا گهلنیک توندوتیز و شیعهکانی گهلنیک رووه له مالمالراون، سهردهمی ژیانی شاعیریش له سهردهمی ئیمه دوور نییه و نهوانهی وا کهوتونهته بهر تیر وتانهی شیخ، خزم و کهس و کاریان ماون و پهیههندی هیشتا زیندووی عهشیرهیی له کۆمهلهگاکهمان و اههیه بیانرهنجینیت. زورکهس و اههیه نهویری خۆ لهقهههی ساغکردنهوهی شیعی بکات که له لایهکهوه بئ پهرده و سنووربهزینه وله لایهکی دیکهوه هیرشکاره بو سهر فلان شهخس و فلان بنههاله و تابهه.

سههرای نهو راستییانه، ههجو و تهنز بهشیک له نهدهبی گهلانی جیهانه و کورد لهو بوارهدا کهسی نییه بتوانیت شان له شانی شیخ رهزا بکات، کهوابوو درهنگ یا زوو، لیره یان لهوی دهبی کهسیک بهو ئهرکه گرنگه ههستیت و نهو کاره پیرهزه راپهرینیت.

من خۆم به پالهنانی نهو گۆرهپانه نازانم، بهلام یهک دوو تاییهتمهندی له کارکهمهدا ههیه که دلیری و جهرهزم پندهدات و هاندهرمه بهرمو نهجامدانی کارکه: یهکهم، من ههچکام لهوانهی وا شیخ رهزا هیرشی کردونهته سهر، ناناام و کهس ناتوانیت تومهتم لئیدات که له بهر هویهکی شهخسی یا عهشیرهیی و بو سووکایهتی کردن به کهسانیک شیعهکانم ساغ کردونهتهوه و چاپم کردوون. دووههم، نهاندای ههچ عهشیرهتیک نیم و دژ به کۆمهلهگای عهشیرهیییم. سهیههه نییهتیک خراپم له کارکهدا نییه که له ناوزرانی خۆم بترسم. چوارهم ماوهیهکی زوره له ئورویا دهژیم و کهلهک وهرگیران له ههندیک ووشه و تهعیری رووه له مالمالراو لهلام سهمهره نییه و پیمان ههلهناهبزمهوه.

که وابوو، ههولی خۆم دهدهم و نهوهندهی شارهزا ییم بربکات شیعهکان ساغ دهکهمهوه. دهشزانم بوچونهکانی من کۆتایی کارکه که نین و زور و اههیه بازم بهسهر ههندیک ههلهدا دابیت یا ساغکردنهوهی ههندیکیانم به باشی بهریوه نهبردیت. دهزانم "دونیا لهوای" بوچونهکانی من "زیرهزه بهر" نابیت، ئهگهر من 100 سالیک دوای شیخ رهزا بهم کاره ههستاییم 10 سال دوای منیش کهسانیک دیکه دین و ههلهی من راست دهکهنهوه. بهلام نهجامی کارکه دهبیته دیوانیکی راست و بئ گری وگۆلی شاعیریک که نهک ههر له سهردهمی ژیانیدا بهلکوو دوای مردنیش زوومی لیکراوه؛ نهودهه له لایهن کهس وکارهوه و نیستا له لایهن ئیمهوه که شیعهکانی بهههله دنووسین و بهههلهیان دهخوینینهوه.

من بهشی کوردی نهه بابتههه له سالی 2008 دا ناماده کرد بهلام له بهر زمانی ههجههکانی شیخ نهمویست بلاوی بکهمهوه. نههسال که پیمانداچوممهوه ههستم کرد بو ههله بهر کردنی دیوانی شیخ ههر نهوهنده بهس نییه ودهبی مهیدانی کارکه بهرفراوانتر بکریتهوه. له نهجامدا، ماوهیهکه دهستم کردوه به ساغ کردنهوهی سههرله بهری شیعهکان.

لام وایه کاره تازه کهم بهراوردکاری و ووردبوونهوهی زیاتری گهرکه و وا ههیه له نهجامی خۆیدا بگاته چاپی دیوانیکی پاکردهی شیعی کوردی و فارسی شیخ رهزا. خۆ نهگهر هاوکاریکی شارهزاشم ههبوایه که شیعه تورکی و عهرمیهکانی ساغ بکرادیهتهوه نیتر دهمانتوانی پیکهوه دیوانیکی متمانه پیکراوی نهو کهله شاعیرهی گهلهکهمان ناراستهی خوینهری تامهزرو بکهین. ههر بوپهش به

باشم زانی ئەم کارە ئامادەکر اوهم بڵاو بکەمەوه و چاوەر وانی رەنگدانەوه مکانی بم، ئینجا لەقونای کۆتاییدا دیوانەکه ئامادەدی چاپ بکەم.

گەلێک هیوادارم کارەکهەم بەچاوی رەخنەگرانه سەیربکریت و خوینەری شارەزا هەلەکانم راست بکاتەوه و پێمی رابگەینیت. من بە پێخۆشییهوه پیشوازی لە رەخنەیی هەمووان دەکەم و کارەکه وەک ئەرکی هەمووان دەبینم.

هەندیک شاعیری کورد بەختی ئەوهیان هەبووه دیوانەکهیان بە پاراوی و بی هەلە و پەلەیی چاپ کرانیت و گەیشتیته دەست خوینەر؛ هەندیکی تر بە پێچهوانە ئەوهنده هەلە کەوتۆته شیعەرەکانیانەوه که دیوانەکهیان زیاتر لە کاریکاتیری دیوان دەچیت تا شتیکی راستەقینە!

نمونهی هەردوو تاقم لەناو شاعیرانی هەورامیماندا هەن: 'مەولەوی' هەر لە سەرەتاه شیعەرەکانی کەوتۆته دەست پەسپۆریکی وەک مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس و دەقیکی راست و بی گری وگۆلی لی بڵاوتەوه، ئیتر هەموو هەلسەنگاندن و لیکۆلینەوهیهکی شیعەرەکانی – لە لایەن هەرکەسیکەوه بەرپۆهچووبیت لەسەر بنەمای ئەوکارە سەرکەوتووهی مودەرریس بووه و لە ئەنجامدا ئەوانیش بی هەلە یاخود کەم هەلە بوون. بەلام سەیریکی ساکاری دیوانی 'بیسارانی' دەری دەخات که ئەو شاعیره خۆش مرخه خاوهن قوتابخانەیه چون بۆته قوربانی دەستی ناشارەزایان و ئیستا لە سەدهی بیست و یەکهەمین و دواى سێسەدسالیش ناکریت بە متمانەوه پر وانییه چوار غەزەلی ناودیوانەکهی و دنیابیت دەستیان تێوەردراوه. شیعری نالی و بەتایبەت ئەدەب و ئەحمەدی کۆر و وهفایی لە موکریان دەکەونه خانەیی دیوانی بیسارانیهوه و راست و چەوت وەها تیکەلایوی یەک بوون، پەسپۆری شارەزا نەبیت کەس سەرەندەریان لی ناکات. زۆر شاعیری دیکەشمان بە هەمان چەشن.

دیوانی شیخ رەزا باشترین نمونەیه لە تاقمی دوو هەم و سەرەرای سێ کاری سەر بەخۆ و جیاوازی ئەم سالانەیی دوايي، هێشتا خوینەر ناتوانیت تەنانهت یەک لاپەرەیی دیوانەکه بخوینیتەوه و تووشی یەک یا دوو هەلە نەیت – جا لە کیشی شیعەرەکان، یاخود لە فوکابوولەری دەست تێوەردراو، یان تەنانهت ناو و عینوانی شیعەرەکان، هەر وەها هەلەیی چاپ یا خود ووردنەبوونەوهی ساغکەرەوهی شیعەرەکان بیت.

ناسینی شیخ رەزا و سەردەمهکهی شاکلیلی چونەناو ئەندیشه و بیروههلوئستی شاعیره و هەر لەو رینگایەشەوه، دەروازەیهکه بۆ هەلەپرکردنی دیوانەکهی. ناسینی شیواز و ئوسلووبی شیعەرەکانی، دەتوانی یارمەتیدەری ساغکردنەوهی هەلەیی نەخوازراوی ناودیوانەکه بیت. من وەک سەرەتایەک بۆ کارەکه لێرەدا دەست نیشانی چەند چەخالی سەرەکی سەبارەت بە ژبانی شاعیر و تاییەتمەندیی بەر هەمهەکانی دەکەم:

جیهانی فیکری شیخ رەزا شەقڵی سەردەمیکی نوێی ژبانی سیاسی – کۆمه‌لایەتی – فەر هەنگی عوسمانی و کوردستانی بن دەستی عوسمانی پێوهیه، سەردەمیک که بیری ئازادی سەردەمی دواى رینیسانس لە ئەوروپاوه گەیشتیوه ئەستەموول و بەشەکانی دیکەیی ولاتەکه بەکوردستانیشەوه. تەنیا لەوجیهانه کراوه‌یەدایه که ئەندامیکی بنەمالەیی سوننەتی شێخانی تالەبانی دەتوانیت شیعری

'پرووه‌ئەلمائراو' ی ئەوتو بآیت و بنووسیت که تەنانت لەسەردەمی ئەمڕۆشدا گوتنەوه و ڕاگواستنیان کاریکی ساکار نەبیت.

شیعری شیخ رەزا کارتیکەری شیعری سەردەمی عیلمانییەتی لەسەرە و و تەنیا لە جیهانیکی نوێ و لە سێبەری ئەو 'عیلمانییەت' ه دایە که دەکریت "بوت" ه کۆنەکان بشکینرین و دیار دە پەرپووتە کۆنەکان بخرینە بەر نەشتەرگەری. تاییەتمەندی کوردستان لەو بوارەدا ڕەنگە ئەو بێت که ئەندامانی بنەمאלە ئایینی و تەریقەتییەکان، خۆیان لەو ڕووخاندن و وێرانکردنەدا دەوری راستەوخۆیان هەبوو. لە سالانیکی نە زۆر دوورتر لە سەردەمی شیخ رەزادا، 'جەمیل سیدقی زەهاوی' (1863 - 1936)، کوری موفتی زەهاوی، کەسێک که بۆ ماوهی 38 سال موفتی گەورە شاریکی وەک بەغدا بوو، لە شیعریکدا بەراشکاوی دەلی:

'بە خدا نیست اعتقاد مرا مادر از کون خر نژاد مرا....

احمقم گرکند گهی خرم وعده حور در معاد مرا...!

حاجی قادر و موفتی پینجۆین و قانع و ئەدەب و گەلیک شاعیری دیکەشمان مەلا و موفتی یا مەزنی عەشیرەت و گەورە بنەمאלە بوون و لە شیعەرەکانیاندا بە تەعبیری خەلکی ئاسایی، قسەیی دوور لەباوەریان کردوو.

ئەگەر فەزای کۆمەلایەتی - سیاسی عوسمانی زیاترین کارتیکەری لەسەر مێشک و بیری شیخ رەزا بووبیت، شاعیر لە باری هونەری شیعەرەوه- وەک زوربەیی شاعیرانی کوردی هاوسەردەمی خۆی، لەژێر تەئسیری ئەدەبی فارسیدا بوو.

کاتی ئەو کارتیکەرییە دەگرینە بەرچاو ڕووبەرۆی راستییەک دەبینەوه: شیعری شیخ رەزا نمونەیی شیعری 'سەردەمی گەڕانەوه' یە لە شیعری فارسیدا² و تیکەلایکە لە غەزەل و قەسیدە و قەتەعە لە هەردوو بوارێ 'عیراقي' و 'خوراسانی' و بە دەگمەنیش 'هیندی'. ئەم خالە لە فەردیک لە شیعەرەکانی شیخدا بەراشکاوی دەبینریت. شیعەرەکه 'ئیهام' یکی گالته‌نامیزی تێدایە و بەم شێوەیە:

"بحمدالله گروهی از سخن سنجان ایرانی

به سعدی پیروی کردند و من کردم به قانی!"

سەعدی شیرازی شاعیری سەدەیی کۆچی و قانانی شاعیری سەدەیی سێزده و کەم وزۆر هاوچەرخێ شیخ رەزا بوو و وەک ئەو شیعری هەجۆی گوتوو. شاعیرانی ئەو سەردەمی ئێران کە داهاوتویەکی ڕوونی هونەرییان لە بەردەمی خۆیان نەدەدیت، بەرەو دواوە دەگەڕانەوه و هەرکام

بۆ دەقی تەواوی ئەم پارچە شیعەری جەمیل سیدقی زەهاوی (1863 - 1936)، ڕوانە پاشکۆی ژمارە یەکی ئەم ووتارە¹ هەروەها من لە سالی 2009 دا ووتاریکم بەفارسێ سەبارەت بە جەمیل سیدقی زەهاوی و هەلەیی بێ مەنتیقی سادقی هیدایەت و عەلی مەقدم بۆ هێرش کردنە سەر جەمیل سیدقی نووسی و لە مألپەری "اخبار روز" ی ئێرانییەکاندا بلایوم کردوه. لەویدا دەقی ئەم شیعەرەشم هێناوو. شیعری فارسی دواي هێرشێ عەرب چوار قونای بڕیوه کە هەرکامیان بە "سەبک" یا "شێوه" یەک دەناسرین: خوراسانی یا تورکستانی،² عیراقي، هیندی، گەڕانەوه، و نوێ.

لاساپی شیواز و ئوسلوویبکی کۆن و شاعیریکی سهدهکانی زوۆتریان دهکرد. شیخ رهزا لهو فهردهی سهروههدها باس لهو راستیییه دهکات و دهلی تاقتیک له شاعیرانی ئیرانی بوون به پهیرهو و شوینههگری سهعدی، بهلام من ئیقتیدام به قانانی کرد. گهرچی شاعیر له ههندییک شویندا دههیدهخات که ئیستیقبالی شیعی سهعدیشی کردوو. ئهوهش نمونهکانی:

چند باشد چو جسر بغدادش

آب در زیر و آدمی بر پشت! (سعدی، گولستان، باب پنجم)

زبسکه حیز بود، /هم/ چو جسر بغدادش

همیشه آب به زیر است و آدمی بر پشت"

(شیخ رهزا، در هجو حافظ افندی، ل. 268 ی دیوان، چاپی شوکور مستهفا)

یا:

"عهینی به غدایه بهخوی، چونکه لههس ناوی مهنی

مهقهعدی بهحره، گونی قاییغه، کنیری جسره/یه/

(شیخ رهزا، شیعی "ژنهکهی مهستی نهفندی"، ل. 118)

یا:

بتی که در صفتش آورم به استشهداد

دومصرع از غزل 'سعدی' سخنگو را:

"حصار قلعه یاغی به منجنیق مگیر

ز بام قصر بیافکن کمند گیسورا"

(شیخ رهزا، شیعی "درمدح محمدبگ قائمقام رانیه"، ل. 245)

یا:

از گلویم به سینه، هرنفمش

"چو/ن/ فرو میرود، ممد حیات"

وزدرون جگر به نای گلو

چون همی برکشم، "مفرح ذات"

(قهرز و مرگرتن له 'دیباچه' ی گولستانی سهعدی؛ له پارچه شیعی "در سپاس فرستادن تماکو"، ل. 272)

به لام ئەوه كه متر پرووی داوه و لای شیخ رەزا ئیستیقبال کردنی شیعی 'سوزنی سه مه رفه ندی' و 'قائانی' ئاسایتر بووه له لاسایی کردنه وهی سه عدی.

له ئەدهبی فارسیدا ئەگەر بتوانین ناوی سێ شاعیری ساحیب دیوانی 'هه جاگو' و 'پرووه لمانراو' بیهین، بیگومان 'قائانی شیرازی' (سه دهی سیزده هه می کۆچی) یه کیان ده بیت و دوانه که ی تریش که پیش ئەو ژیاون، 'سوزنی سه مه رفه ندی' (سه دهی شه شه می کۆچی) و 'عوبهیدی زاکانی' (سه دهی هه شته می کۆچی) ن.

کار تیکه ری 'قائانی' و تاراده یه کیش 'سوزنی' له سه ر شیخ رەزا، دیار ده یه کی بهر چاوه، به لام هه رگیز نه گه یشتوته ئەوه پله یه ی که لاسایان بکاته وه یا شتیان لێ رابگو یزیت. شوین هه لگرتنه کان به شیوه یه کی پسپۆرانه کراون و مۆرکی 'کوردی' و 'شیخ رەزایی' یان له سه ر درا وه. چه ند نمونه:

یه که م، شیعی 'حاجی عه بدوللا':

سوزنی:

"با جهانی خرفشار³ از خانه بیرون می نرفت وز بلای 'سوزنی' از خانمان آواره شد!"

شیخ رەزا:

"حاجی عه بدوللا له ئاده م فیلتره باووودی روتبهیی پیغه مبه ری

ئهم، به سه د شه ییان له کوی دهر نه چو ئەو، به یه ک شه ییان له جه ننه ت دهر په ری!"

وه ک ده بینین، شیخ رەزا ته نیا بیرو که ی قیاسی دوو که س و دهر چوون و دهر نه چوون یانی له سوزنه ی وه رگرتو وه، دنا که سایه تییه کانی ناو شیعه که، فۆرم و قالب و به ره عه رووزییه که ی، دانانی شار یک له جیاتی مأل و دانانی شه ییان له جیاتی شاعیر خۆی، هه مووی نو یکر دنه وه و لادانن له ته ئسیری ئەو.

دوو هه م، شیعی "در ستایش مرحوم احمد پاشا بن سلیمان پاشا طاب ثراه":

شیخ رەزا:

"هر چند زدم دامن تقوی به کمر بر

تسبیح به کف گیرم و مسواک به بر بر

ناگه کفلی نرمتر از پنبه محلوج

برجست ز دنبال یکی سادهمسر بر... " (در ستایش مرحوم احمد پاشا بن سلیمان پاشا، ل. 304)

³ 'خرفشار' واته گوشاری زور، پالپه ستیو

قائانی:

"آمد به برم دوش یکی ساده پسر بر / وز مشک فروشته دو گیسو به قمر بر"

که قهسیدهیهکی در یژه و له در یژه ی خویدا حیکایهتیک ی هاوشیوهی ئهوی شیخ رها دهگیر یتهوه و چاوپیکهوتن و شوین کهوتتی کوریک ی میر منداآل.

قائانی خوی شیعرهکهی له وهلامی ئهم شیعره ی سوزهنی سهمهرقهندیدا گوتوه:

"امروز منم کبیر و خدوکرده به کف بر..."

که ئهویش وهلامی ئهم شیعره ی 'امیر معزی' (شاعیری سهدهی شهشهمی کوچی) یه:

"آن شب که مرا بود می وصل بهکف بر..."

من دوا ی ئهو بهر اور دکارییه شیعر ییه دهگمه نهجامی بوچوونیک لهمهر کهسایهتی شیخ رها خوی: ئهگهر ئهوه راست بیت که شیخ رها ئهم شیعره ی له نیستیقبالی شیعر ی قائانی شیرازیدا گوتبیت، که بهر اور دی شیعرهکان ئهوه ی بو دهر خستین، ئینجا دهبی ئهو شته راست نهبیت که شیخ رها خاون خووخدهی نیربازی بووه، واته حیکایهتی کهوتنه شوین کوریک ی بولغار له شاری نهستهمول، ناواقع و دروستکراوی خهیالی شاعیرانهی شیخ رها یه و نیستیقبالی شیعرهکهی قائانییه، گهر چی شیخ لهههندیک شیعر دا خوی لهقاو هدات و وا بهخوینهر دهگهینیت که گوايه سادهپهرست بیت:

"میخوار نیم من که مرا باده بیارید

من سادهپرستم، پسر ساده بیارید..." (ل. 288)

بهبوچوونی من، شیخ ئهگهر له شیعرهکانیدا ئهو خهسلته دهداته پال خوی، تهنیا لاسایی کردنهوی شاعیرانی وهک قائانی و سوزهنی یا هاوچهشنه تورک و عهرهبهکانی ئهوانه وبهس- وهک چون گهلنیک له شاعیرانی کلاسیکی کورد باسی شهرا ب و مهستییان کردوه، له کاتیکدا مهلا و پیش نو یژ و دهرس بیژی مزگهوت و حوجره ی گوندیک ی دووردهست بوون و زور وا ههیه تا کوتای تهمنیان رهنگی شهرا بیشان نهیبینیت! شیخ رها شاعیری دل ی خویمتی و به زمانیک که خوی ههلیدهبژیریت قسهی ئهو دل ههلوهدایه دهکات. ئهوه ورؤحی شهیدا و بیر ی سنورنهناس و سوننهت شکینی خوی لهلایهک وفهزای ئاواله و نیمچه نازادی سهردهمی ژیانی شیخ له کوردستان و عوسمانی لهلایهکیتره که دهرهتانی ئهو دهرپرینه راشکاوهی پی دهات، دهن زور وا ههیه ئهو کهسایهتییه پاک ولهخوداترس و وجیگهی ریزی خهککه هرگیز داوین پیس نهبووبیت و کاری ئهوتوی لی نهوشابیتهوه.

کاتی له بوچوونهکانمدا دهست نیشانی فهزای ئاواله ی سیاسی - کومه لایهتی ئهوده می عوسمانی و کارتیکهر بیان لهسهر شیخ رها دهکهم، له عینی کاتدا ئهو راستییهم لهبهر چاوه که گهلنیک شاعیری کلاسیکی کورد و عهره ب و فارس و تورک له شیعرهکانیاند و وشه و تهعبیر و قسه و ربوایهتی پرووههلمالراویان ههیه و خو ش قسهیی و گالته و 'میزاح' یهک له لایهنه سهرکهوتوهکانی کاری شاعیران بووه. واههیه "مهسنهوی" مهولانا جهلالهددینی بهلخی نمونهیهکی باشی ئهو رؤحه رهها و نازاده بیت. ههندیک بهشی مهسنهوی تهنانهت به پیوانه ی ئهمرو بیش سوننهت شکین و سنور بهزینن، بو نمونه حیکایهتی کهنیز و کوولهکه سهعدی شیرازی له بابی پینجه می گولستاندا کهمتر له شیخ رها ی باسی "ئهلواتی" و "ر اباوردن" ی خوی نهکردوه. کهوابوو، نه ریتیک ی دوور ودر یژ لهپیش

شیخ رەزاوێ هەبوو و جگە لە هەل و مەرگی کۆمەڵایەتی - سیاسی سەردەمی خۆی، لەو چەشنە قسانەدا چاویکیشی لە شاعیرانی پیش خۆی بوو. یەک لە هۆکارەکانی ئەو ئازادی و سنوور شکینییانەیی شاعیرانی کلاسیک و اهەمیە ئەو بووبێت کە دەقی شیعر و نووسراوە و کتێب تەنیا لەبەر دەستی پیاواندا بوون و ژن بە عام نەخویندەوار بوو لەئەنجامدا هەرکەس ئەسپی تەبعی خۆی هەرچۆنیک پێی خوش بووبێت راداوە، دۆخیک کە ئەمڕۆ گۆرانی زۆری بەسەردا هاتوو و بەو پێیە هەلۆیستی شاعیرانیش گۆراوە.

زمانی شیعی کوردی و فارسی شیخ رەزا خۆمانە، ساکار، بی گری و گۆل و لەدل نزیكە، بەشیوەیەك كە كەمتر مرقۆئیک کورد، تەنانت نەخویندەواریش، هەن کە لای کەم فەردیک و میسراعیکی شیعی ئەویان لەبەر نەبێت. بەکارهێنانی زمانی خەلکی ناسابیش هەر دەسکەوتیکی سەردەمی عیلمانییەت و مەشرووتە عوسمانی و ئێرانە - سەردەمیک کە شاعیران لە دەرباری شاهان و دیوێخانە ناغاوات هاتوونەتە دەری و هونەریان پیشکەشی کۆمەڵانی خەلک و ئاپۆرە ناوکۆلان و قاوەخانان کردوو، هەر بۆیەش دەبواوەیە زمانی ساکار و شیوازی لەو ساکارتر و ناوەرۆکی لەدل و دەروونی خەلک هەلقۆلاویان هەبێت، کە هەرواش بوو و شیعی شیخ رەزا نمونەییەکی باشی ئەو ساکاری و لەدل نزیکییە و لەبەری ئوسلووبی شیعی و لایەنی ناوەرۆکەو لە شیعی 'فاخیر' ی مەلای جزیری و مەولەوی و مەحوی گەلێک جیاوازه. بەکورتی، شیعی شیخ رەزا شیعی 'خەواس' نییە و زمانی دلی 'خەوام' و کۆمەڵانی خەلکە - بەتایبەت خەلکانیک کە وەک خۆدی شاعیر لە "نۆرم" ه کۆمەڵایەتیەکان ناراژین و بەر هەلستکارانی بێدەنگی کۆمەڵگان.

کێشه و هەرای ناو بنەمألە شیخانی تالەبانی و بۆ نمونە، شەر و تۆران و پشتکردنە شیخ عەلی و شیخ غەفووری مامی و هێرش کردنە سەر رەشیدی ئامۆزای، دەورێکی گرنگی بینووە لە کراوی و پروو هەمألراوی ناو شیخەکانی شیخ رەزا دا. کەسێک کە بەو شیوە بەگژی مام و ئامۆزا و کوپ و کچانیاندا دەچیت، دەبی سأل لە هێرش کردنە سەر خەلکی بیگانەیی وەک موقتی زەهاوی و خادمی سەججاده و موذیری قزڵجەش نەکاتەو، کە نەیکردۆتەو.

گەلێک شیعی شیخ رەزا بەداخەو فەوتاون، یا نەگەیشتونەتە دەست ئێمە. من لە ریزدار دوکتۆر 'نوویری تالەبانی' م بیست کە نوسخەییەکی دیوان یا کۆمەڵەییەک لە شیخەرە چاپ نەکراوەکانی شیخ رەزا بە ئەمانەت لای کەسێک بوو و فەوتاو و یەک لە گەورە پیاوانی بنەمألە تالەبانی گوتوویەتی 'ئەگەر ئەو شیخەرە بمانەن نەئێمە دەمان نەتەکیە کەمان'!. واتە تیغی دەبانی شیعی شیخ رەزا بە تاییەت لە پروو بڕوو بوونەو لەگەل ئەندامانی بنەمألەیی خۆیدا گەلێک لەو تیزتر بوو کە ئێمە دەزانین. داخ و حەسەت کە ئەو گەنجینە بەرخە فەوتاو و چاومان پێی نەکەوتوو.

شیخ رەزا بە حوکمی فەقییەتی و مەلایەتی و هەروەها ژبانی بی سەروسامانی بنەمألەییەو، کوردستان زۆر گەراوە و تۆنیشەیی زۆری لە داب و نەری و شیوەزار و زاراوەی هەمەچەشنەیی کوردی بەتاییەت بابان و ئەردەلان و هەورامان وەرگرتوو و هەر بۆیەش لە 'هەجو' و هێرشکارییەکانیدا گەلێک سەرکەوتوو و تاییەتمەندییەکانی شار و ناوچەکان (کەرکووک، سنە، سلێمانی و...) بە ووردی و لێزاناییەکی ئەوتوو وەسف دەکات کە خۆنەر هەست بە راست و دروستیان دەکات و لە عەینی کاتدا

خه‌لکی شار یا ناوچه بهر هیرشکار بییه‌کەش پیتی نارمحەت نابن. شیخ ره‌زا پسپۆریکی لیزانی کۆمه‌ناسیه!

هه‌روه‌ها، شیخ ره‌زا له‌هاتوچۆی ئەسته‌موول و ئیران عیراقدان ئەزموونییکی زۆری ژیان و ناسیاوییه‌کی باشی خه‌لکی ئەو شوینانه‌ی هه‌یه و 'هه‌جو' یا 'نه‌عت' هه‌کانی له‌که‌سایه‌تییه‌ بیگانه‌کان - له‌گوین پینداه‌لگوتنی شاعیرانی دیکه‌ بۆ وه‌رگرتنی 'صله' نین، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌دا که‌ داوای "صله" یان لێ ده‌کات (بۆنموونه، شیعری "در ستایش مرحوم احمدپاشا بن سلیمان پاشا"، ل. 304)، هه‌ر بۆیه‌ش زیاتر جیگری ناودلی خه‌لک بوون و سه‌ره‌رای "مونا‌سه‌به" بوونیان تانیستا ماونه‌ته‌وه‌ و ده‌شمینن.

تایه‌تمه‌ندییه‌کی کاری شیخ ره‌زا ئەوه‌یه‌ زوره‌یه‌ی هه‌ره‌زۆری هه‌جو و هیرشکار بییه‌کانی ناراسته‌ی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کانه، له‌کاتی‌کدا زوره‌یه‌ی پینداه‌لگوتنه‌کانی به‌ بیگانه‌دا هه‌لگوتراون. دیاره‌ هه‌جۆی که‌سایه‌تی غه‌یره‌ کوردیش له‌ دیوانه‌که‌یدا که‌م نین به‌لام ریژه‌ی پینداه‌لگوتن به‌ بیگانه، له‌چاوه‌ هیرشکار بییه‌کان، زۆرن وله‌ناویاندا تورک و عه‌جه‌می داگیرکه‌ر و مله‌ورانی وه‌ک ناسه‌رده‌دین شای قاچار و سوڵتان عه‌بدولحه‌میدی عوسمانیش ده‌ببینین که‌ ده‌ستیان به‌ خوینی کورد ره‌نگینه. گه‌لۆ ئەوه‌ ده‌رخه‌ری بی هه‌لوێستی یا جیهان وه‌ته‌نی و گوینده‌انی شاعیر به‌رانبه‌ر به‌ جوغرافیا و خاکه‌؟ به‌بۆچوونی من، نا.

شیخ ره‌زا شیعری وه‌ک 'سه‌لاح‌ده‌دین که‌ دونیای گرت له‌ نه‌سلی کوردی بابان بوو' ی هه‌یه، یا له‌ باسی سلیمانیدا نه‌فسوسێ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی بابانه‌کان ده‌خوات و به‌و ته‌عبیرانه‌ شاعیرییکی نیشتمان په‌رست و خه‌مخۆری گه‌له‌که‌یه‌تی. ئەوه‌نده‌ی زانیبیتم، مامۆستا سه‌باحی غالب چه‌ندس‌ال پیش نیستا باه‌تیکی به‌پیزی سه‌باره‌ت به‌ نیشتمانپه‌رستی شیخ ره‌زا نووسیه‌وه‌ و نزیک به‌هه‌موو ئەوه‌که‌سه‌انه‌ی دیکه‌ش که‌ که‌سایه‌تی شیخ ره‌زایان خه‌ستینته‌ به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ ده‌ست نیشانی ئەو خاله‌ گرنگه‌یان کردووه‌.

نیستا په‌رستیاڕ ئەوه‌یه‌ بۆچی ده‌بی شاعیر له‌به‌رانبه‌ر بیگانه‌ و دوژمنانی خاکی لایه‌نیکی وه‌ها نه‌رمی هه‌بیت و به‌ شان و بالیاندا هه‌لبێت له‌کاتی‌کدا نه‌رمیه‌کی گه‌لیک که‌مه‌تر به‌رانبه‌ر به‌ ناحه‌زان و دوژمنانی تاکه‌که‌سیی کورد - به‌ تایه‌ت ئەندامانی بنه‌مه‌اله‌ی خۆی، پیشان ده‌دات؟ گه‌لۆ ئەوه‌ به‌شیکه‌ له‌ کیشه‌یه‌کی سایکۆلۆجی و ته‌نگ‌ڕه‌یه‌کی ده‌روونی شاعیر؟ گه‌لۆ خوویه‌کی عه‌شیره‌یه‌ یا هه‌لوێست گرتنیکی سیاسی؟ ئایا ده‌بی له‌په‌یه‌وه‌ندی هه‌ستیاری و دلناسکی و به‌گه‌شتی، که‌سایه‌تی شه‌خسی و تاکه‌که‌سیی شیخ ره‌زادا ببینریت یا له‌چوارچه‌یه‌کی گه‌شتی تر له‌گوین کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و کارتی‌که‌ر بیان له‌سه‌ر رۆح و گیانی شاعیر، یا شتیکی تر؟ ئەوه‌ی و له‌شه‌یعه‌ره‌کان ده‌رده‌که‌وێت و له‌ زمان ریژدار دوکتور نووری تاله‌بانیسه‌وه‌ ببستینتم ئەوه‌یه‌ شیخ ره‌زا گه‌لیک خاوه‌ن هه‌ست و دل ناسک بووه‌ و خیراتر له‌خه‌لکی ئاسایی تووشی ره‌نجان و دل نیشان هاتووه‌ و له‌ ئەنجامدا، گه‌لیک زوو دوستانه‌تی و براده‌ری خۆی له‌گه‌ل خه‌لک تیکداوه‌ و پشته‌ی تیکردوون.

ئهم باسه‌ و هه‌له‌سه‌نگاندنی لایه‌نه‌ ده‌روونیه‌کانی که‌سایه‌تی شاعیر هه‌ر چه‌نده‌ به‌رچاویش بووبیتن، ناگه‌نه‌ گرنگایه‌تی هه‌له‌سه‌نگاندنی ئاسه‌واره‌کانی و پینداویستی ساغکردنه‌وه‌ و هه‌له‌په‌ری شیعه‌ر به‌باخه‌دار به‌لام بی‌ناز که‌وتوه‌کانی شیخ. دیوانی چاپ کراوی شیعری شیخ ره‌زا به‌گه‌شتی دارم‌الی هه‌له‌ و په‌له‌ن. من ئهم قسه‌یه‌ به‌ زانیاری و متمانه‌ به‌خۆیه‌وه‌ ده‌لیم و هه‌یج دیوانیکی چاپکراو و هه‌یج کتیبیک که‌ سه‌باره‌ت به‌ شیخ ره‌زا نووسراوینت له‌و حیسابه‌ جیا ناکه‌مه‌وه‌، گه‌رچی ریژه‌ و براده‌ی ئەو هه‌له‌ و په‌لانه‌ جیاوازن و له‌ کاری ئەمه‌وه‌ بۆ ئەو زیاد یاکه‌م ده‌کهن.

بنه‌مای نهم نووسینه، 'دیوانی شیخ ره‌زا' چاپی ماموستای نهمر شوکور مسته‌فایه. ماموستا شوکور ئهرکی زوری به سهر ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه هه‌یه و قه‌له‌می به‌برشتی هه‌میشه له خیری ئه‌ده‌ب و میژروی گه‌له‌که‌مان گه‌راوه - جا ته‌رجه‌مه بوو‌بیت یا نووسین و لیکۆلینه‌وه. ئاشکرایه من که ئاگاداری ئهو ئهرک و خزمه‌تانه‌ی ماموستام ریز و یادی خوشه‌ویستی ئهو له‌دل‌مدا راده‌گرم، به‌لام ئه‌وه نابینه هوی خوگرتنم له ده‌ست نیشان کردنی ئهو هه‌لانه‌ی وا ماموستا له ساغکردنه‌وه و شهرحی دیوانی شیخ ره‌زادا تووشیان هاتوه. ئیمه ههرکس بین و ریزی ههرکسیکی دیکه رابگرین له کوتاییدا ده‌بی خیر و مه‌سه‌له‌هتی وولات و نیشتمان و گه‌لی خو‌مان وه‌پیش تاکه‌که‌س بخه‌ین و ئه‌وه راست ئهو شته‌یه که من لێره‌دا ده‌یکه‌م.

کاری هه‌لسه‌نگاندنی دیوانی شیخ ره‌زای چاپی ماموستا شوکور له دوو به‌شدا به‌ریوه ده‌بیم:

یه‌که‌م، هه‌ندیک خالی گرنگ سه‌باره‌ت به "شهرح" ی دیوانه‌که؛ و

دووهم، هه‌له‌بیری ده‌قی ئهو شیعرانه‌ی وا له‌ویدا چاپ کراون.

هه‌ندیک بۆچوون سه‌باره‌ت به "شهرح" ی دیوانی شیخ ره‌زا له‌لایه‌ن ماموستا شوکور مسته‌فاوه:

کاری ماموستا له پیناو ده‌رخستنی "شان نزول" یا باشتر بلنیم هۆکاری گوترانی شیعره‌کان و ناساندنی هه‌ندیک که‌سایه‌تی و شوین، که له شیعره‌کاندا ئاماژه‌یان پیکراوه، جیگه‌ی پیزانینه. به هه‌مان شیوه، واتاکردنه‌وه‌ی وشه‌ی شاز و که‌متر ناسراوی کوردی یا عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی ناو دیوانه‌که یارمه‌تییه‌کی زوری خوینهر ده‌ده‌ن بۆ ناسین و تیگه‌بشتنی جیهانی فیکری شیخ ره‌زا. به‌لام به‌داخه‌وه ئهم لایه‌نه‌ی کاره‌که هه‌ندیک جار کورتی هیناوه و گه‌لیک ناوی که‌س و شوین هه‌ن که بازیان به‌سه‌ردا دراوه و ئاوریان لێ نه‌دراوه‌ته‌وه. ئهم ناته‌واوبیه له شهرح کردنی شیعره‌کان و به‌هه‌م شیوه له عینوان و ناوی شیعره‌کانیشدا به‌رچاو ده‌که‌و‌بیت، بۆ نمونه ناوی که‌سانی وه‌ک 'حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح'، 'ده‌رویش ئه‌فه‌ندی' و 'حه‌سه‌ن هه‌مز' هه‌ن که پارچه شیعریکی شیخ بۆ ئه‌وان گوتراوه به‌لام هه‌یچ زانیارییه‌ک سه‌باره‌ت به‌وانه نه‌دراوه‌ته‌ خوینهر. یا کاتی که شاعیر ده‌لی:

ئهی 'مه‌لا! قه‌ت تو له‌زمه‌رفیندا وه‌ها خیرا نه‌بووی... (ل. 89)

یا:

وا له‌حالی حه‌له‌وه‌لادا مایه‌که‌ی 'کوئخاعلی' (ل.)

یا:

'شیخ' که هام سوچه‌تی 'شامار' و نه‌دیمی 'حه‌مه' بی

'شیخ' که دوستی 'مچه ریزاوی' و 'ئه‌حه‌مه‌ جه‌مه' بی، ... (122)

هیچ رونکردنه‌یه‌ک له‌سهریان نادریت و به ههمان شیوه له‌مهر 'خادمی سه‌جاده' (288) و 'حاجی سلیم خان' (16) و ناشکرایه ناساندنی ئەو‌که‌سانه بۆ نمونه، نه‌ناسراویکی وه‌ک 'حه‌مه' [؟] کاریکی هاسان نییه به‌لام که‌سانیکی دیکه‌ی وه‌ک 'خادمی سه‌جاده' ناساندنیان وا ئەسته‌م نه‌بووه و له‌وه گرنگتر، سه‌رده‌می ژبانی ماموستا شوکور زۆر له سه‌رده‌می ژبانی شیخ ره‌زا دوور نه‌بووه و ئەگه‌ریش بووبیت، ناسیاوی له‌گه‌ل که‌سانیکی به‌سال‌چووی سه‌رده‌می خو‌ی هه‌بووه که ئەوان ده‌کرا ناوه‌کان بناسنه‌وه. ناشکرایه هه‌ر‌چهنده له سه‌رده‌می ژبانی شاعیر دوور بکه‌وینه‌وه شانس‌ی ناسینی ئەو که‌سایه‌تیانه لاوازتر ده‌بیت و نامینیت.

کاریکی گرنگ که ماموستا شوکور کردووه‌تی ئەوه‌یه هه‌موو شیعره‌کانی به غه‌زل و قه‌سیده و مه‌سنه‌وی (المزدوج) و قه‌تعه‌وه تا چوارینه و فه‌رد، له به‌شی کوردی و فارسی و تورکیدا 'ته‌ق‌طیع' کردوون و به‌حری عه‌رووزیانی ده‌ست نیشان کردوه. هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی له شیعی شاعیران له‌وه به‌هره‌تایبه‌تانه‌دا هه‌ناوه‌ته‌وه، به‌لام به سه‌رسوورمانه‌وه نمونه‌کانی له شیعی شاعیرانی فارس هه‌ناوه‌ته‌وه نه‌ک کورد! من ئیستاش نازانم کاری وا بۆ کراوه، مه‌گه‌ر بچینه سه‌ر باوه‌ری ئەوه‌ی کاره‌کی له سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی فارسی کۆپی کردبیت، ده‌نا بۆچی ماموستا عه‌زیز گه‌ردی شیعی ناو دیوانی ده‌یان شاعیری کوردی ته‌ق‌طیعی عه‌رووزی کردوه و هه‌یچ په‌نای بۆ شیعی بیگانه‌ش نه‌بردوه که‌چی ئەو دابه‌ش کردنی شیعی دیوانی ته‌نیا یه‌ک شاعیری له‌به‌ر نمونه‌ی فارسی به‌ریوه بر‌دوه؟

راستی ئەوه‌یه سه‌ره‌رای هه‌ندیک نزیکایه‌تی نیوان شیعی کوردی و فارسی، وورده‌کارییه‌کی زۆر هه‌ن که شیعی کوردی له شیعی فارسی جیا‌ده‌که‌نه‌وه و هه‌ر‌بۆیه‌ش ئەم چه‌شنه کارانه، سه‌ر‌به‌خو‌یی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمان و ئەده‌بی نه‌ته‌وایه‌تیمان ده‌فه‌وتین. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ماموستا له هه‌لسه‌نگاندنی شیعه‌فارسییه‌کانیشدا تووشی هه‌له‌هاتوو و نمونه‌یه‌کی پارچه شیعی ژماره 94 (ل. 154) دوو فه‌ردی سه‌ر‌به‌خۆ و جیا‌واز له‌یه‌کترن و ماموستا به چوارینه‌یه‌کی یه‌ک‌گرتووی داناون. به‌په‌یچه‌وانه دوو فه‌ردی ژماره 226 و 227 (لا‌په‌ره 212)، دوودانه فه‌ردی سه‌ر‌به‌خۆ نین و به‌هه‌ر‌دوکیان چوارینه‌یه‌کن، که‌چی له‌ک‌تبه‌که‌دا جیا‌جا دانراون.

له هه‌ندیک شویندا، ماموستا تووشی هه‌له‌ی ته‌ق‌طیع هاتوو بۆ نمونه، له شیعی 'هه‌جوی شوکری' (ل. 100) دا که ده‌بوایه به به‌حری هه‌زه‌ج دا‌بن‌رایه و وه‌ک 'مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن' ته‌ق‌طیع بکرایه‌ت؛ یا شیعی 'ده‌وله‌مندی ساحیب پاره (خه‌سه‌ر چوو بۆ مه‌یره سووره)' (106)، که به‌بۆ‌چوونی من کیشی پر‌گه‌یی هه‌یه و پێویستی نه‌ده‌کرد ته‌ق‌طیع بکرایه‌ت. شیعی 'برازا عه‌زیزه‌که‌م' (128) ده‌بوو به 'مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن' ته‌ق‌طیع بکرایه‌ت یا شیعی 'خادمی سه‌جاده' (131) که ده‌بی پر‌مه‌ل و 'فاعلاتن فاعلاتن فاعلن' بێت نه‌ک 'فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن'. شیعی 'نان و دوشاو بوو به یاپراخ و پلاو' (162) (187) ئەگه‌ر به 3 فاعلاتن و یه‌ک فعلا‌ن ی بخوینینه‌وه له‌گه‌ل نمونه فارسییه‌که‌یدا یه‌ک ناگرینته‌وه. پارچه شیعی 'بۆچی نه‌ترسم؟' (130) کیشه‌که‌ی دیاری نه‌کراوه.

له به‌شی شه‌رحی دیوانه‌که‌شدا چهند هه‌له‌یه‌کی دیکه روویان داوه که ده‌بی ئاماژه‌یان پێ بکه‌م:

سه‌لم و توور و ئیره‌ج کورانی فه‌ره‌یدوون بوون نه‌ک بر‌ای.

فهرهیدوون له کاوهی ئاسنگهر جیاوازه و ئهو دووکهسه یهک نین، فهرهیدوون جیگری کاوهش نهبووه، کاوه به یارمهتی گۆمه لانی خه لک زوحاکی له سهر حوکمی شایهتی لابرد و فهرهیدوونی لهجیگهی دانا.

له لاپه ره 95 دا باس له 'میژوونوسان' کراوه به لام ناوی کهسیک رانهگه یینراوه، دیاره پیویستی دهکرد بۆ نمونه ناوی یهکدوو میژوونوس که خاوهنی ئهو بۆچوونه تایبهتن رابگه یینرایهت.

هه له ی نووسینه وه ی شیعره کان:

له نووسینه وه ی دهقی شیعرهکانی شیخ رهزاشدا هه له یهکی زۆر رووی داوه که به شیکیان هه له ی چاپن و ئه وهش بهو نیشانه یه دا ده رده کهوینت که یهک وشه یا ناوی تایبهت له شوینیکدا به راست نووسراوه و له شوینیکیتزدا به هه له؛ به لام من خه تای ئهم کاره ئه وهنده ی دهخمه ئه ستوی چاپخانه که ئه وهندهش له ئه ستوی نووسهری دهزانم. نووسهرانی کورد نابێ ئیجازه به چاپخانه و بنکه چاپمه نییه کان بدن ئه وهنده سهره روی بکه ن و حاسلی زهمه تی چه نده ساله یان به بی مه سئوولیه تیه وه به تالان بهرن. نووسهر یا کهسیک له لایهن ئه وه وه ده بی مافی ئه وه ی بدریتی پیش بلاو بوونه وه ی کتیب به دوا یین دهقی چاپکراودا بجیته وه و بۆچوون و هه له پر ییهکانی بداته وه بنکه ی بلاو که ره وه و ئه وانیش به وردی ره چاوی بکه ن. نهک ههر له ئه وروپا به لکوو له بن گو یی خو شمان له تورکیا و ئیران کهسانیک ده کرینه مه مهوری هه له بری و بهراوردکاری و لئیان دهخواریت ئیجازه نه دن تا که یهک هه له ش به سهر ده که دا تیه پر بی ت. کورد و بنکه چاپمه نییه کوردیه کان بۆچی ئهم کاره ئاسایی و هه رزانه ناکه ن و 'زۆر بی و بۆر بی' کتیبیک به سه دان هه له وه دهخنه بهر دهستی خوینهری هه ژار؟ نازانم.

ههر چو نیک بی ت، من لیره دا ئهو هه له و په لانه ی وا که وتوونه ته بهرچاوم ده ست نیشان ده که م و هیوادارم بۆ ریزگرتن له شیخ رهزای که له شاعیری نه ته وه که مان و هه ره ها بۆ پیرو زکردنی یادی مامۆستای نه مر شوکور مسته فا، هه موو لایه که مان به گویره ی توانا هه ولی سرینه وه ی هه له کان و ئاماده کردنی ده قتیکی پاکرده ی دیوانی شیخ رهزا بدهین.

ههر لیره دا داوای لیبووردن له خوینهر ده که م بۆ هینانی هه ندیک وشه ی ناحهز و نا ئاسایی و دیاره هه موو لایه که مان ده زانین ساغ کردنه وه ی دیوانی شیخ رهزا به بی ئهم کاره، نه گونجاوه. واهه یه له هه ندیک شویندا بکرایهت له جیاتی وشه یهکی ناحهز چه ند خال دابنریت، سهره تاش که ئهم ووتاره م ده ست پیکرد، ههر کاریکی وام کرد، به لام دیتم له هه ندیک شوینی دیکه دا به هوی ساغ کردنه وه ی کیش یا سه روا ی شیعریک مه جبوور به ناو برده کردنی هه ندیک ئه ندای له ش بووم که به پیی عاده ت له ووتاری ئاساییدا نه دنووسران و ئیتر بریارم دا کاتی له دوو شوین ناوی ئه ندای نیرینه ده هینریت با شتر وایه له شوینی سه هه میشدا نه شار در یته وه ده نا کاره که گه لیک ده ستر کرد و ناحهز ده بی ت.

بهشی یه که م

شيعره كوردبیهكان

(لاپه ره 5 تا 214 ی دیوانی چاپی ماموستا شوکور مستهفا):

1. بۆ مودیری قزلجه (لاپه ره 20):

"گهر بهدارى قزلجه تیر ناخوی..."

ناز انم ماموستا پشتی به کامه دهقی کۆن بهستوو کاتی شيعره کهى گۆریوه و ئهوهی له ههموو دیوانه چاپکر او هکاندا بینراوه، کردوو یهته شتیکی تازه. دهقه که له دیوانهکانی تر دا بهم چهشنهیه:

"گهر به کیری قزلجه تیر ناخوی..."

2. دهردی چهیب (ل. 29):

ئا. "چاوی فهتتانی ئهتۆ ساحیره یا جادوو گهره

که به عیشوه و ناز ئهدا عابیدی سه دساله فهریب"

به حره عهروزی به که، وهک ده بینریت، لهم فهردهدا شیواوه و ههستی وا له خوینهر دا دروست ده بیت که دوو له ته که ی فهرده که په یوه هندیان به یه کتره وه نییه. به لام له راستیدا هه یانه و ده بی میسراعی یه که می بهم چهشنه بنووسر ئهتوه، که کیش و ته قتیعی عهروزی غه زه له که تیک نه چیت:

"چاوی فهتتانی ئهتۆ، ساحیره یا جادوو گهر؟"

بۆ میسراعی دوو ههم هیچ ریگا چاره یهک نییه جگله ههلو هساندنه وه و دروست کردنه وه ی دوو باره ی به یار مهتی پروونکردنه وه کانی ناو پهراویزی لاپه ره 30:

"که به ئهفسوونی ئهدا عابیدی سه دساله فهریب!"

ب. "قهیدی زولفه له سهس و سه فحهیی رووت سابیته، یا"

نیوه ی دوو ههمی ئه م فهرده کهوتوته کۆتایی لاپه ره که. بهم چهشنه:

"تیبهت و تیبه، که مه مزووجه له گهل زینهت و زیب"

3. مه لامه محمودی زهنگه نه په عنی قوتبی دائیره ی ئیرشاد (ل. 42):

ناوهی ئه‌و شه‌خسه ده‌بی به "مه‌لامه‌حمودی زه‌نگهن" بنووسریت بۆ ئه‌وهی کیشی شیعره‌که بیاریزیت:

مه‌لامه‌حموو دی زه‌نگهن یع نی قوتبی دا ئیره‌ی ئیره‌شاد
مه‌فاعیلن مه‌فاعیلن مه‌فاعیلن مه‌فاعیلن

به‌بی ئهم پروانینه، ئه‌فاعیله‌که له به‌شی دووهم و سه‌ههمدا تیک ده‌چن، و شتی و له ته‌بعی ره‌وان و توانای به‌رزی شاعیری شیخ ره‌زا دووره.

4. میسالی کیر و گون (ل. 62)

"میسالی کیر و گون هه‌روه‌ک کون و مار"

به بۆچوونی من شیخ لیره‌دا ویستوو‌یه‌تی سه‌نه‌تیکه‌ی به‌دیعی بخولقینیت و "لف و نشر" ⁴ دروست بکات، که کردوو‌یه‌تی و لف و نشره‌که‌ش 'مشوش'ه. له به‌شه‌کانی دواتری شیعره‌که‌شدا ئه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌و بۆچوونه راست بی‌ت، ده‌بی شیعره‌که به‌م شیوه‌یه بخوینریته‌وه:

"میسالی کیر و قوون هه‌روه‌ک کون و مار"

که لف و نشری مشوشن.

5. کچی هسه‌ن که‌نوش (ل. 80-83)

"هسه‌ن که‌نوشه‌ن، هسه‌ن که‌نوشه‌ن..."

ئا. ژماره‌ی له‌ته شیعره‌کان ناته‌واون. ئه‌گه‌ر به 7 فه‌ردی بگه‌رین، یه‌کی که‌م و ئه‌گه‌ر به 6 یان دابننن، یه‌کی زیاده.

ب. ووشه‌ی 'به‌لوکه' واتانه‌که‌راوه‌ته‌وه و ویده‌چیت واتای نه‌زانر ابی‌ت. ئه‌و ووشه‌یه له زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانییدا به‌مینه‌ی ژن ده‌گوتریت.

ئهم دوو فه‌رده فارسییه "لف و نشر" ی مرتب و مشوش هه‌ردوکمان بۆ پروون ده‌کاته‌وه. من نازانم شیعری کین به‌لام هه‌ر له ⁴ سه‌رده‌می خویندنی قوتابخانه‌وه له‌بیرم ماون:

لف و نشر مشوش آنرا دان که دولفظ آورند و دو معنی

لفظ دوم به معنی اول لفظ اول به معنی ثانی

لف و نشر مرتب آنرا دان که دولفظ آورند و دو معنی

لفظ اول به معنی اول لفظ دوم به معنی ثانی

پ. به بۆچوونی من ئەم شیعەرە تیکەلۆیکە لە دوو پارچە شیعری جیاواز و سەر بەخۆ و لەناو پرستی لاپەرە 82 دا لە شوینی میسراعی 'ئەم شێخی دین خاس، ئەم شێخی دین خاس!' شیعەرە دەبێت بە پارچەیهکی جیاواز لە بەشەکهی پیش خۆی. ئەم پارچەیه شیوازی شیعری بیسارانی و بەرامەمی هەجوی شێخ رەزای پیکەوه هەیه.

6. شین بۆ سەرداری ئاکۆ (ل. 84)

"رووخاندی گەردشی گەردوون لە هەر جی ئاستانی بوو..."

لە تەقیطیعی عەر ووزیدا، ووشەیی 'رووخاندی' لەگەڵ 'مفاعیلن' ی یەكەمدا نایەتەوه و 'سەبەب' یك زیادی دینتیت. هەر بۆیەش لام وایە دەبێ لەجیاتی 'رووخاندی'، ووشەیی 'رماندی' دانبریت و لە بنەرەتیشدا هەر و ابووبیت:

"رماندی گەردشی گەردوون لە هەر جی ئاستانی بوو...."

7. نینۆکی شێخ رەزا و کلکی حەسەن هەمزە (ل. 91)

"من ووتم ناخوینی شیر، ئەو ووتی کلکی شیرە"

لە شیوەزاری ئەردەلانی و گۆرانیدا 'ناخون' بە واتای نینۆخ و نینۆکە.

'من ووتم ناخوینی...' هەلەیه و دەبێ 'من ووتم ناخونی' بیت.

"من ووتم ناخونی شیر، ئەو ووتی کلکی شیرە"

8. باسی تازە (ل. 91)

ئا. "وا دەروون و دین نازانم چییان لێ ون بووه..."

کیشی شیعەرەکه بە ئاشکرا ناتەواوه و بە دوو شیوه دەگەریتەوه سەر دۆخی خۆی:

1- دواى ووشەیی 'دین'، 'سکون' واتە ووچانیک ببەستریت و فاریزه (ویرگول) یك دانبریت:

'دین، نازانم'

"وا دەروون و دین، نازانم چییان لێ ون بووه..."

2- واویکی عەتفیان لە نیوان دانبریت: 'دین و نازانم'.

"وا دەروون و دین و نازانم چییان لێ ون بووه..."

ب. 'حاکمی سولح، غەفوور ئاغا، جەنابی بابئی...'

کیشی ناتھو او ی شیعره که به گور انکار بیبهک له ووشه ی 'سولح' دا جی بهجی ده بیت:

'حاکمی سولحه غه فوور ناغا، جهنابی با بلئی ...!'

9. ههجوی شیخ غه فووری مامی شیخ رها (ل. 97)

ئا. "دوو سئی دئی داو هئی سولتان به نیتعامی ته عام"

که هله ی تیکه تووه و بهو هله ایش کیشه که ی لهنگ بووه. راسته که ی ده بی بهم شیوه به بیت:

"دوو سئی دئی داو هئی سولتان بهی نیتعامی ته عام"

ب. "نهمه گشت باوکی سهر مشقی له بو داداوه"

نهم میسرا عهش هله ی تیکه تووه و راسته که ی بهم شیوه به ده بی:

"نهمه گشت باوکیبه سهر مشقی له بو داداوه"

10. ههجوی شوکری (ل. 100):

ئا. "شوکری! له داخت نهمه سائیکه یا دووه ..."

کیشه لهنگه که ی بهم شیوه به راست دهکر یتهوه:

"شوکری! له داخی تو نهمه سائیکه یا دووه ..."

ب. "یا به، که مه عبهری دو بری و دیهلزی کوزی ..."

دیسان به هو ی لهنگی کیشه وه ده بی بهم شیوه به خوینر یتهوه:

"یا به، که مه عبهری دو بری و دیهلزی کوزی ..."

که هیشتا 'سه بهب' یکی ووشه ی 'دیهلز' هر کیشه ی هه به و ده بیت به 'دیهلز' بخوینر یتهوه تا له قالبه
عسروزی به که دا جیگه ی بیته وه واته سه بهبی سه قیل بکریت به سه بهبی خه فیف:

"یا به، که مه عبهری دو بری و دیهلزی کوزی ..."

پ. "بهم شیعره بهی فهرانه نابیته شیخ رمز"

لهنگی نهم میسرا عهش به ساگر دنه وه یه کی کم چاره سهر دهکر یت:

"بهم شیعره بهی فهرانه وه نابیته شیخ رمز"

11. ههجوی شوکری (ل. 114):

"عومری له ههوهل تا ناخری تیدا رزاوه"

من وای بو دهچم که نهگەر له جیاتی عیبارهتی 'تا ناخری' بنووسریت 'تانهبهدی' کیشهی کیش چارهسەر دهکریت:

"عومری له ههوهل تا نهبهدی تیدا رزاوه"

12. شیخ هومەر (ل. 115)

"کورده بی نامووسهکهی گورانه قورومساغهکهی"

به بی گۆرینی 'قورومساغهکهی' و کردنی به بیچمیکی نائاسایی وشهکه، ناتوانین سهروبهری کیشهکه پیکهوه بنین، واته: /و/ ی یهکهم به /ۆ/ بخوینینهوه و بلین 'قورومساغهکهی':

"کورده بی نامووسهکهی گورانه قورومساغهکهی"

یا پیتی /ر/ ی وشهکه به شهدهوه بخوینینهوه:

"کورده بی نامووسهکهی گورانه قورومساغهکهی"

13. ستایشی کاک نهحمهدی شیخ (ل. 120)

"قوربانی ههفیدانی دهیم بابی وو داکی"

پیویست به دوودانه /و/ ناکات؛ 'بابی و داکی' تهواوه.

14. ههوشه رهش (ل. 123)

"سهر وریشم پیره له رشک و سپی"

میسراعی یهکهمی ئەم لهتکه شیعره دیار نییه.

'سپی' به شیوهزاری ئهردهلانی، 'نهسپی' یه.

ناتهواوی کیشهکهی به هوی گۆرینی وشهی 'پیره' هوه، به دوو شیوه چارهسەر دهکریت:

'سهر وریشم پیره له رشک و سپی'

یا:

'سهر وریشم پیره له رشک و سپی'!

15. برازا عزیزه کم (ل. 128)

"دانیشتنبون دوریزه لدموری خله لهزی..."

کیشی شیعره که کاتی تهواو دهبیت که ووشه‌ی 'دو' (که 'سبب' ی سهقیله) به واوی کورت واته 'دو' (که سبب‌ی خهفیه)، بخوینر یتهوه:

"دانیشتنبون دوریزه له دموری خله لهزی..."

16. نیستری زیندوو یامردوو (ل. 132)

"بیچوه‌کانم سهر لهسببه‌ینی هه‌موو دمورم دهمن

نهم نهلئ یوولم نه‌ماوه، نهم نهلئ بیچووم دهوئ"

ئاشکرایه دهبی 'یوول' به واتای پاره بیت نهک یوول به واتای ته‌میری پوسته. هه‌روه‌ها 'بیچووم دهوئ' به ئاشکرا هه‌له‌یه. بیچوه‌کانی بوچی داوای 'بیچوو' ی لیده‌که‌ن؟ نهمه یانی چی؟

به‌بوچوونی من ووشه‌که، 'توئشه' یا 'تیشوو' و 'توئشو' ه به‌واتای نانه‌شیرینی له‌جیی بیچوو بووه.

نهم نهلئ یوولم نه‌ماوه، نهم نهلئ تیشوووم دهوئ"

17. هه‌روه‌کوو ئه‌شکم به رهنگی سووری خوینی نه کوز (ل. 144)

"ئیشتیقای هه‌ر وه‌کوو کاله‌ک له‌بهر شیرینه کوز"

هه‌له‌یه و دهبی به‌م شیوه‌یه بخوینر یتهوه:

"ئیشتیقای هه‌ر وه‌کوو کاله‌ک له‌بهر شیرینه"

18. یارچه‌شیرینی ژماره 83 (ل. 148)

ئا. "موتله‌ووین و میزاجی گووناگون"

دهبی واوی عه‌تفی داوی موتله‌ووین فری بدریت بو نهمه‌ی کیشی شیعره‌که و هه‌روه‌ها واتاکه‌ی ته‌واو بیت:

"موتله‌ووین، میزاجی گووناگون"

یا:

"موتله وروین میزاجی گونناگون"

ب. "دئی ودهچی و هک مریشکی جیلله بهقورون"

که ناشکرایه دهبی "جیلکه بهقورون" بیئت.

"دئی ودهچی و هک مریشکی جیلکه بهقورون"

19. نابهکاری و هک و نهم جووته له عینه لیره (86 ل. 150)

"نهبووه قهت، نهمه مودنیکی مهید و دیره"

لهنگی کیشی شیعره که به لابرندی 'قهت' و دانانی 'هسگیز' له شوینی نهم، جی بهجی دهبیئت یاخود دهبی ووشه ی 'نهبووه' و هک 'نهبووه' و به و اویکی دریز بخوینریتهوه:

"نهبووه هسگیز، نهمه مودنیکی مهید و دیره"

یا:

"نهبووه قهت، نهمه مودنیکی مهید و دیره"

20. جهوه هری مهزده له هسردو و لاهه، و هک تیغی دهبان (88 ل. 151)

"چاک خراب نابی به شیعی شاعیریکی قهلتنه بان"⁵

دهکری گومانی نهوه بکهین که نهم پارچه شیعره هی شیخ رهزا نییهو کهسیکی دیکه گوتوو یهتی و شیخ رهزای به 'قهلتنه بان' ناو بردووه. به لام نهوهی که شاعیر جنیو بهخوی بدات له ناو نهو شاعیره فارسانهدا ههبووه که پیشتر له بهشی سهره تادا ناو بردهم کردن. بونموونه، سوزه نی ناوا باسی خوی دهکات:

"منم کلوخ خرافشار کنگ خشک سپوز حرام زاده و قلاش و رند و عالم سوز"

تو بلئی شیخیش نهیوستیبت کاریکی واکات؟

21. به کیری گوره بهرم له مهقعدت تا بن (89 ل. 151)

⁵ قهلتنه بان = قورومساغ

ئا. لير هندا ناتهو اوييه كه هي كيشي شيعر كهيه، كه وشه ي "من" ي لي داکه وتووه. كه ابو و شيوزي راستي شيعر كهيه شيوخ رها بريتي بووه له:

"به كيري گهوره بهرم من له مفعدهت تابين"

ب. "نهگه قوومت بدهيته خوت، تريت دهبيت دووان"

كاتي كيشي شيعر كه دهگرينه بهرچاو، ههست به لهنگي دهكهين، كه نهويش به دووشيوه ساغ دهكر يتوه:

"نهگه قوومت بدهيته خوت، تريت دهبيت دووان"

يا:

"نهگه قوومت بدهيته خوت، تريت دهبيت بهدوان"

22. من سهدى وهك تووم لهجتي گاوه كهچي ئيستا نهتو (95 ل. 155)

شيعر كه له ديوانه كهدا بهم شيوهيه نووسراوه:

"من سهدى وهك تووم لهجتي گاوه، كهچي ئيستا نهتو"

پير و ئيفتاده "رهما" يه كير كهيه بوچي شله؟"

دياره له شيوزي سهر وهدا شيعر كه هيج واتايهكي تهواوي نيه مهگه له جياتي "نهتو" وشه ي "دهلتي" دابنين و ناوي بخوينينهوه:

"من سهدى وهك تووم لهجتي گاوه، كهچي ئيستا دهلتي:

پير و ئيفتاده "رهما" يه، كير كهيه بوچي شله؟"

23. رقي ههستا سنهبي دي له سليماني نهدا (ل. 156)

"به دوو ياره و پوولتي ژني كاميان ترنه"

من لام وايه دهبي لهجياتي 'دوو ياره'، به 'دووسى ياره' بخوينر يتوه و لهجياتي 'ترنه' ش 'مهزنه' دابنر يت تا كيشه ي كيش له يهكهم و مهسهلهي و اتا له دوو ههمياندا چاره سهر بكر يت:

"به دووسى ياره و پوولتي، ژني كاميان مهزنه"

واههيه بهم شيوهيهش بوويت، به لام نهگهري بووني كه متره:

"به دووسى ياره و پوولتي، ژني كاميان كه ژنه"

واته "سره ژن" مکانیان.

24. وه عدی من و تو نهی رهمهزان! ... (ل. 158)

ئا. "شهرعی من و تو له حوزوور باری خودا بی"

کیشی ئهم فهدده ناتهو اوه و به بوچونی من بهم شیوهیه تهو او دهکریت:

"یا شهرعی من و تو له حوزوور باری خودا بی"

ب. "کئی دیویهتی شهقاییق یهرهقانی بهسرا بی؟"

من میسراعهکه ئاوا ساغ دهکهمهوه:

"کئی دیویه شهقاییق یهرهقانی بهسرا بی؟"

پ. له پیراویزی لاپهرهکهدا ئهم شیعره فارسییه به ههله نووسراوه:

"آن که خدای از قلم لطف نگارد"

که دهبی بهم شیوهیه بی:

"آن را که خدای از قلم لطف نگارد".

25. چونکه شاعیر زوربووه لهم عسهدا (ل. 126). (172)

به حیسانی واتای شیعرهکهدا لام وایه باشتر بیت لهجیاتی 'چونکه' ووشهی 'هینده' دابنن:

"هینده شاعیر زوربووه لهم عسهدا..."

26. کهلیماتی حکمهت ئامیز له جهنابی شیخ رهزاهه (ل. 128). (173)

"کهلیماتی حکمهت ئامیز له جهنابی شیخ رهزاهه

به عهجایی مهزانن کلکی تنیا رهزاهه"

کیشی شیعرهکه تهو او تیکچوو. من بهم شیوهیهی ساغ دهکهمهوه:

"کهلامی حکمهت ئامیز له لای شیخ رهزاهه

عهجایی مهزانن، کلکی تنیا رهزاهه"

27. ئهم قنگه زله حیزه که موسههما به رهشیده (ل. 137). (177)

"نهم قنگه زله حيزه که موسه‌مما به رشیده"

ناشکر ایه دهبی بهم شیوهیه بیت:

"نهم قنگ زله حيزه، که موسه‌مما به رشیده"

28. چهند ساله رهنج ندهی و هیشتا رووت تری له سلق (139 ل. 178)

"چهند ساله رهنج ندهی و هیشتا رووت تری له سلق"

لام و ایه دهبی بهم شیوهیه بخوینر یتهوه که کیشی شیعر هکه راست دهر بیت:

"چهند ساله رهنج ندهی و هیشته رووت تری له سلق"

29. بهم جووته گونه که دهلی عهنتیری نیرم (141 ل. 179)

گومانی تیدا نییه دهبی بهم شیوهیه بیت:

"بهم جووته گونه، من که دهلی عهنتیری نیرم"

30. سه‌ریهتی خوی لی پهتی کرد تا مووانی نایه سه‌ر (143 ل. 180)

"قولهرش هیندهی گوشه تا ناوی لی هینایه دهر"

چ لهباری و اتا و چ به‌هوی کیشهوه دهبی بهم شیوهیه بخوینر یتهوه:

"قولهرش هیندهی گوشه تا ناوی لی هینایه دهر"

31. هر به ته‌عریف و کینایهت له بنی سینگت بهم (149 ل. 182)

وهک له دهقی دیکهدا دیبیتم دهبی بهم شیوهیه بووبیت:

"هیند به ته‌عریف و کینایهت له بنی سینگت بووم"

32. همه‌هوند له‌شکری روم و عهجه‌می داوه بهگان (157 ل. 185)

"هه‌مه‌وند له‌شکری رۆم و عه‌جه‌می داوه به‌گان

به‌ری حه‌مله‌ی ده‌گری له‌شکری گاوان و شوان."

ئهم شیعره ته‌وسینکی تیدایه و ته‌نیا کاتی ده‌ده‌که‌وێت، که له‌ کۆتایی له‌ته‌شیعری دوو هه‌مدا نیشانه‌ی پرسیار یا خود سه‌رسوورمان دابنێین، وه‌ک:

"هه‌مه‌وند له‌شکری رۆم و عه‌جه‌می داوه به‌گان

به‌ری حه‌مله‌ی ده‌گری له‌شکری گاوان و شوان؟"

یا:

"هه‌مه‌وند له‌شکری رۆم و عه‌جه‌می داوه به‌گان

به‌ری حه‌مله‌ی ده‌گری له‌شکری گاوان و شوان!"

من دوو هه‌میان له‌گه‌ڵ ته‌بعی شیخ ره‌زادا به‌ وێچوو تر ده‌زانم.

33. دوو‌جانه‌وه‌ر له‌ئه‌سلی جانی ئیبنی جان (158 ل. 185)

"دوو‌جانه‌وه‌ر له‌ئه‌سلی جانی ئیبنی جان

ئهمین حاجی که‌ریم و ئهمین بابه‌جان"

شیعره‌که‌ ته‌واو له‌نگه‌ و له‌گه‌ڵ نموونه‌یه‌کی فارسیدا نایه‌ته‌وه‌ که بۆ ته‌ق‌طیعی هینراوه‌ته‌وه‌. من ئا‌وای ده‌خوێنمه‌وه‌:

"دوو‌جانه‌وه‌ر له‌ئه‌سلی جان ئیبنی جانی جانن

ئهمین حاجی که‌ریم و ئهمینی بابه‌جانن"

یا:

"دوو‌جانه‌وه‌ر له‌ئه‌سلی جان ئیبنی جانی جانن

ئهمینی حاجی که‌ریم؛ ئهمینی بابه‌جانن"

34. ره‌فیعم بوو جوانیکی (جوانرۆ) (159 ل. 186)

"ره‌فیعم بوو جوانیکی جوانرۆ

که چوو (مألیم بهسەر خۆما جوانرۆ)

به داخهوه له باشووری کوردستان چ بایه خێک به خالبهندی نادهن له حالیکدا به خالبهندی قسه دهکریت و واتا رادهگهینزیت. ئەم شیعره دهبی ئاوا بنووسریتهوه:

رهفیم بوو جوانیکی 'جوانرۆ'،

که چوو، مألیم بهسەر خۆما: "جوانرۆ"!

35. نان و دوشاو بوو به یاپراغ و پلاو (162 ل. 187)

"نان و دوشاو بوو به یاپراغ و پلاو"

بووی به گهرهی ئەهلی (نودی) کاکه لاو"

شیعره که باش تهقطع نهکراوه و لهگهڵ نمونه فارسییه کهدا یهک ناگریتهوه:

نان و دوشاو بوو به یاپرا غ و پلاو

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بووی به گهرهی ئەهلی نودی کاکه لاو

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

واته بهحری رمل مسدسی مهحزوفه نهک مثن

"نان و دوشاو بوو به یاپراغ و پلاو"

بووی به گهرهی ئەهلی "نودی"، کاکه لاو!"

36. سولهیمانی ههتانه ناوی نابهم وهک کونی بیچوو (163 ل. 187)

سولهیمانی ههتانه ناوی نابهم وهک کونی بیچوو نهمزانی چیه و یانی چی؟ مهگهر شتیکی وهک:

سولهیمانی! ههتانه ناوی نابهم وهک کونی بیموو (?)

37. لهسەر شاه و گهدا ئەم فیعله فهرزه (175 ل. 192)

"لهسەر شاه و گهدا ئەم فیعله فهرزه"

کەسێ ئهلفیکی بی، بین له ههمزه

به هۆی گۆرانکارییهکی کهم له پیتی /ی/ و /ئ/ و دهکری و اتاکهی کامل بکریت:

"لهسهه شاه و گهدا ئهم فیعله فهرزه

کەسێ ئهلفیکی بی، بین له ههمزه

دیاره ئهوه ئیهامه و واتای نزیکی ئهلف ههمزه ی رینووسه به لام واتای دووری بریتیه له جنیویک که به ههمزه ناویک دراوه و ئهلفیکی حهواله کراوه!

38. حهرام زاده و داکي خوگي له بهر تهکيه زوره (190 ل. 198)

"حهرام زاده و داکي خوگي له بهر تهکيه زوره

خله وبله و فشهگالته و عهزه دهه پوره"

نه شيعره که تهواوه، نه تهقطع و بهر دوزينهوه که ی. لام وایه هۆکاری مهسهله کهش ههله ی تومار کردنی شيعره که بیت. بهداخهوه ناتوانم هيچ یار مهتیهکی کاره که بدهم.

39. له سایه ی دههري دوون پهروه ئه مئسته لهک لهک ئه دووی (197، ل. 201)

پنویسته له نیوان دوو لهکهکاندا 'له' یهکی لی زیاد بکریت:

"له سایه ی دههري دوون پهروه ئه مئسته لهک لهک ئه دووی"

40. نهگهه حمله بکهی مه دحت دهکهه من (200، ل. 203)

به حیسابی سهنعهتی 'تضاد' نهگهه ووشه ی 'نم' له جیاتی حمله دابنریت تهواوتره:

"نهگهه زهمم بکهی، مه دحت دهکهه من"

41. چهرمی رووی هیند قایمه، شمشیری هیندی نابیری (218، ل. 209)

"چهرمی رووی هیند قایمه، شمشیری هیندی نابیری

گهه بهکهوشی که ی ده مئینی، تاقیامهت نای دری"

که دهبی /ی/ ی 'نایدری' قرت بکریت:
"گهر به کهوشی کهی ده مین، تاقیامت نادرئ"

42. با جهرده بیبا کهوله کهی تاجی (224، ل. 211)

"با جهرده بیبا کهوله کهی تاجی

به هار هات جلی پی ناوی تاجی"

لام وایه تاجی یه کهم دهبی حاجی بیت، بهم شیوهیه:

"با جهرده بیبا کهوله کهی حاجی

به هار هات، جلی پی ناوی تاجی"

43. گهرچی من سهگم نهمما به خودا خوم ده کوژم (227، ل. 212)

نا. "گهرچی من سهگم نهمما به خودا خوم ده کوژم"

کیشه کهی ناتواوه و واهیه ناو ابیت:

"گهرچی من خوم سهگم نهمما به خودا خوم ده کوژم"

ب. به بوچوونی من نهم شیعره تاکه فهرد نییه و له گهل فهردی پیشوودا چوارینه یهک پیک دینن:

"به سهگم گوت: عهجهبا خزمته حوسنی پاشا!

نووره بوو، کلکی له قاند و گوتی: حاشا، حاشا!

گهرچی من خوم سهگم، نهمما به خودا خوم ده کوژم

ناوی من بینی له گهل نیسمی خه بیسی پاشا"

پاشکۆ:

(پهر او یزی ژماره 1، لاپه ره 4)

شعری فارسی جهمیل سیدقی زه‌هاوی (1863 – 1936):

زمزمه عقل سلیم

به خدا نیست اعتقاد، مرا
مادر از کون خر نژاد مرا
من به حکم طبیعتم جنبان
می برد پیش، گردباد مرا
من فدای حکیم عقل شوم
که عجب مشکلی گشاد مرا
یاخرد راست گفت: ایزدنیست،
یا که ایزد خرد نداد مرا
گر نمیتافت مهر علم از غرب
زود می گشت انجماد مرا
جهل اگر راحتست دلها را
این چنین راحتی، مباد مرا!
عشق فهم تو ای جمال حیات!
آتش افکند در نهاد مرا
قوتی هست درینای جماد
که برآورد از جماد مرا
با نجیبان نوع بوزینه
اشتراکست در نژاد، مرا
برد و آورد از جهان به جهان
بارها کون پر فساد، مرا
دست قوت که حاکم کونست،
گاه برداشت، گه نهاد، مرا
بعد مرگم چو عصرها گذرد،
که دگر آورد به یاد مرا؟

کم کن ای شیخ! پند خویش، که نیست
طاقت سمع، زین زیاد مرا
تو به این ریش و سبچه و دستار
نتوانی فریب داد، مرا
آتش دوزخ و نعیم بهشت
نه هراسان کند، نه شاد مرا
نه من آن جاهل که بیم جحیم
افکند دور از مراد مرا
احمقم گر کند گهی خرم
وعده حور در معاد مرا
نیست جز عقل خود در این ظلمات
بر چراغ کس اعتماد، مرا
گفته بودی به کلبه‌ت آیم،
گر بکوی تو ره فتاد مرا
این قدر سالها گذشت و هنوز
تو نیاورده‌ای بیاد، مرا

20 سپتامبر 1913 استانبول،

دریژه‌ی ووتاره‌که به‌شی‌ فارسی دیوانی شیخ ره‌زا ده‌بیت
چاوه‌روان بن

